

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci ochrany žalobce **P. Č.**, proti nečinnosti žalovaného **Policejního prezidia Policie České republiky**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2016, č. j. 8 A 205/2015 – 9,

t a k t o :

- I.** Žádost žalobce o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- III.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, jímž mu bylo přiznáno částečné osvobození od soudních poplatků pro řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a to ve výši 1.700 Kč. Jeho poplatková povinnost byla nově stanovena na částku 300 Kč.

Městský soud v Praze při posuzování žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků vycházel ze skutečnosti, že jeho příjem je tvořen výlučně dávkou pomoci v hmotné nouzi a činí přibližně 3.410 Kč měsíčně. Žalobce nedisponuje větším majetkem a vzhledem k tomu, že je invalidní v třetím stupni, nelze předpokládat, že by si mohl svůj příjem zvýšit prací. Soud ovšem zároveň konstatoval, že úplné osvobození od soudních poplatků je podmíněno zvláště závažnými důvody, a ty u něj neshledal. Zohlednil přitom skutečnost, že jmenovaný vede v současné době u Městského soudu v Praze 469 sporů, z nichž většina má samoučelný charakter. S ohledem na regulatorní funkci soudního poplatku proto dospěl k závěru, že by se měl žalobce podílet na jeho úhradě alespoň v rozsahu, který lze po něm spravedlivě požadovat. Stanovená částka je podle názoru soudu spíše symbolická a nepředstavuje pro něj nepřiměřenou zátěž.

S tímto posouzením vyjádřil žalobce ve své kasační stížnosti nesouhlas, aniž by výslovně uvedl, jaký zákonný důvod pro její podání dovozuje. Konkrétně namítal, že jeho podání nelze hodnotit jako kverulorní a že i poplatek ve výši 300 Kč je pro něj nepřiměřeně vysoký.

Navrhl proto, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Pro řízení o kasační stížnosti zároveň požádal o ustanovení advokáta.

Dříve, než přistoupil k přezkoumání napadeného usnesení, posuzoval Nejvyšší správní soud žádost žalobce o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Zde vycházel především z usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, který deklaroval, že řízení o kasační stížnosti proti procesním usnesením vydaným v řízení o žalobě jsou součástí tohoto řízení a povinné zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zde tedy není podmínkou. Stejně tak podání kasační stížnosti není v těchto případech spojeno s poplatkovou povinností. V projednávané věci žalobce ve své kasační stížnosti dostatečně srozumitelně vysvětlil, proč s napadeným usnesením nesouhlasí, a nic tedy nebrání tomu, aby Nejvyšší správní soud relevanci jím uplatněných námitek věcně posoudil. Ustanovení advokáta proto není nezbytné k ochraně jeho zájmů a není tak splněna jedna z podmínek uvedená v § 35 odst. 8 s. ř. s. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žádost žalobce o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnost zamítl.

K posouzení věci samé pak uvádí následující. Žalobce v kasační stížnosti nikterak nezpochybňuje skutkový stav zjištěný soudem, nesouhlasí pouze s jeho hodnocením a závěry, které na jeho základě při aplikaci § 36 odst. 3 s. ř. s. učinil. Důvody kasační stížnosti je tak možno podřadit ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nesprávnému posouzení právní otázky. Nejvyšší správní soud však výhrady žalobce nesdílí. Městský soud v Praze vzal při posuzování žalobcovy žádosti o osvobození od soudních poplatků zcela správně v úvahu, že institut úplného osvobození od soudních poplatků je určen pouze pro zvlášť závažné případy a měl by být používán zcela výjimečně. Jasně a logicky přitom vysvětlil, proč u žalobce nejsou tyto podmínky splněny. Při určení nové výše poplatkové povinnosti pak vzal v úvahu jak jeho příjmové a majetkové poměry, tak i jeho dosavadní přístup k vedení soudních sporů v různých oblastech. Ponechání poplatkové povinnosti, ale zároveň stanovení výše poplatku v minimální výši, se tak Nejvyššímu správnímu soudu jeví jako vyvážené řešení, které zohledňuje jak sociální situaci žadatele, tak i regulatorní funkci poplatku. Zde je navíc nutno podotknout, že Městský soud v Praze byl při svém rozhodování o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků vůči němu vstřícnější, než v obdobných případech soudy bývají, neboť s ohledem na jeho obvyklé počínání v soudních sporech nebývá takovým žádostem zpravidla vyhověno vůbec.

Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že nezjistil ze strany Městského soudu v Praze žádné pochybení, které by mohlo vést ke zrušení jeho rozhodnutí, kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce neměl ve věci úspěch, zároveň byl jediným účastníkem řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. března 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu